

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 212.

Solgte Session.

53de Møde.

Onsdagen den 5te December Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Jeg skal da tillade mig at gjøre opmærksom paa, at i Finansministeriets Skrivelse, som her foreligger trykt, hedder det, at den Understøttelse, Beto havde forlangt af Finansministeren, vilde denne give ham i Betragtning af det omhandlede Jernbaneanlægs Vigtighed for alle Monarchiets Dele; men paa Grund af Drejningsfondens øvrige Engagements i den nærmest forestaaende Finansperiode turde han ikke forpligte sig til at præstere en saa bethydelig contant Udbetaling, som dette Foretagende vilde kræve, naar der ikke hertil blev ydet Bistand af Kongerigets Reservecfond. Det var altsaa for at faae Accord om dette Jernbaneanlæg affluttet, og for at Finansministeren kunde blive istand til at yde den Bistand, der udfordredes, for at den kunde blive affluttet, at Indenrigsministeren skulde lade disse Penge blive indestaaende; men der var ikke Tale om noget Laan fra Finansministerens Side. Det er altsaa klart, at der ikke her har været Tale om, at Reservecfondens Penge skulde ublaanes til en Banquier, og at man da ligesaa godt kunde vælge Finansministeren som ethvert andet sikkert Huus, men her var alene Tale om, at Beto kun vilde afflutte den paatænkte Contract om Jernbaneanlægget, saafremt han fik Understøttelse af Finansministeren, og den kunde han ikke faae, uden at Indenrigsmini-

steren ydede. Finansministeren den forlangte Bistand af Reservecfondens Midler, som derfor ogsaa blev ydet. Men selv affeet fra det, der her er anført, stemmer det jo ikke med et Laans Natur, at det skal henstaae paa ubestemt Tid, saa at Tilbagebetalingen ikke kan stee, naar Ublaanerens ønsker det, men at den derimod mere er overladt til Laantagerens end til Ublaanerens Forgodtbefindende, og at Pengene ialfald ere bundne paa ubestemt Tid. I Forbigaaende skal jeg bemærke, at det er sagt, at Laanet kun er bundet til 4 Aar, men det er ikke Tilfældet, det er Reservecfondens Overskud for 4 Aar, der bindes, men for hvor lang Tid det bindes, kan Ingen sige. Vi have jo ogsaa hørt, at den ærede Indenrigsminister, da han vilde bevise os, at der mulig ikke vilde blive noget Tab ved dette Engagement, opstillede en Beregning paa 25 Aar, men dette viser jo, at han tænker sig, at disse Penge skulle være bundne i 25 Aar, førend man kan have Udsigt til at slippe derfra med et mindre Tab end de 260,000 Rb., som bleve nævnte. Det viser altsaa, at der ikke er Tale om kun at binde Pengene for 4 Aar, men derimod om at binde dem for en lang Aarrække, og Ingen kan sige hvorlænge. Dernæst er det jo ikke et Laans Natur, at man skal indestaae Laantageren for, at naar han ikke kan svare de Renten, han har paataget sig at svare af Laanet, saa skal Laangiveren understøtte ham ved at give ham noget af det, man har modtaget for Laanet, tilbage. Det ligger ikke i et Laans Natur, men det er steet her, idet der nemlig er sagt, at naar Finansministeren ikke kan svare disse 4 pCt. uden Tab for Monarchiets